

(המשך מעמוד 8)

את בני משפחתו הגדולה, ואת משפחתו הקטנה — אשתו ושלושת ילדיה. אך גם את מדינתנו אהב, אותה כפי שהיא, ולכן, דברי הסיום של כתבתו על מנחם שלגו, אינם הולמים את רוחו, גישתו ותכונותיו ויש בהם כדי לפגוע קשות בבני משפחתו.

אמו צפורה כ"ץ, ומרגה סנדרה, קיבוץ נחשולים

הסירי חב"ד

ראויים להערכה

כקוראה חדשה של עיתונכם מצאתי בו דברים רבים הנראים לי, אולם ברצוני להתייחס למיספר השורות שצוינו על ידכם בסוף הקטע "Mission Impossible" במדור זו הארץ (העולם הזה, 1893), בשורות אלה הינכם לועגים לפעולות אנשי חב"ד.

לא נראה לי, כי פעולתם של אנשי חב"ד ראוייה ללעג. לדעתי ולדעת חיילים שעיימם שוחחתי, יש להעריך פעולה זו בעיקר בהתייחס לעובדה שגורמים אחרים כגון: להקות בידור והווי, אינם מגיעים כלל לקווים הקדמיים מאוד, ומר שום מה גם חבילות שי של הוועד למען החייל אינו מוצאת את דרכן לקווים אלה. אייליך, עצם יומתם של אנשי חב"ד להגיע לחיילים בקווים הקדמיים ביותר, ראוייה להערכה, בין אם אופי פעולתם אינו תואם את השקפתנו מבחינה דתית או פוליטית.

טובה צרפתי, טבון

צחק בני הקטן

ילדי הקטן — הוא קטן עדיין. רק בן שנתיים כמעט. הוא אינו יודע מה את מילהמה. הוא כל הזמן צוחק ומחייך לכל העולם. וקוראים לו דרור ש"י. ובין בשורה לבשורה, בין קריאת מכתב לכתב, עיתון לעיתון שורה בכל דף: בשורת איוב — הוא צוחק.

שמת החיים שבו ויצר החיים חזר קים מאוד, ואני צוחקת אתי. אי אפשר אחת. הוא פשוט מכריח אותך לצחוק עמו. אך מתחת לצחוקי וחיוכי שוכן עצב, זעם, מבוכה ותפילה: תמיד תצחק ילדי הקטן.

איך ומה עלי לעשות כדי שלא תדע צער מהו, כאב מהו, מילהמה מהי? מה עלי לעשות כדי שאתה וכל ה"תינוקות לא תדעו מה זאת מילהמה? מה עלי לעשות כדי שאוכל לגדל אותך בשלום, בשלווה ובביטחון? מה עלי לעשות חוץ מלהתפלל? אין זמן! עלינו למהר! לעשות דבר מה.

דופקים

את החיילים...

ברצוני להתייחס אל קטע מסויים שחזר פיע בכתבה דופקים את החיילים... ואל פיים איש יתפוס הנה לסופר מיליונרים (העולם הזה, 1893). בקטע זה נכתב: "...מושכנים שומעים בישיבתם בחזית

כרכה נאמן

שלא תהיה עוד מילחמה

חמה, בקצב הזה לא יהיה מי שילחם. צחק בני הקטן — צחק וחייך לכל העולם, אתה תחיה בשלום. אמא מבטיחה.

כשאתה תגדל לא תהייה עוד מילחמת, אמא ואבא שלך ידאגו שלא תהיה עוד מילחמה.

צחק בני הקטן צחק אהובי הקטן, אתה יכול לצחוק — אתה לא יודע מה זאת מילחמה.

צחק בני הקטן — אתה לא תדע מה זאת מילחמה.

כרכה נאמן (דוי), באנוק

מאוד, אך מה הקשר כאן לרווחי הקיבוץ? צים? האם אנחנו קונים בחו"ל ומשווי קים אותו בארץ? לכך הפתרונים. (ג) מחירי הבשר הטרי ירדו מאחר ו" הביקוש ירד מאוד עקב ירידת רמת החיים וחוסר תיירות וביקור במסעדות וכו'. (ד) מחירי העופות יציבים פחות או יותר ודווקא כאן היו הפסדים עצומים ומאחר והעופות לא שוכן מחוסר אמצעי תובלה ושחיטה וכמו כן ממגיפת הניור קסל שפרצה.

(ה) עובדתי, התנועה הקיבוצית תורמת את האחוז הגבוה ביותר בכוח אדם לצ"ל — מעל 40% מכוח העבודה — ולא כאן המקום לפרט למה חברי קיבוץ נמצאים באופן יחסי ביחידות קרביות יותר משאר אוכלוסיית ישראל.

(ו) התנועה הקיבוצית, למרות המצב הנ"ל, ידעה להתארגן כראוי יותר מכל מילגור אחר של המשק ומנסה לחמשיך לייצר כפי יכולתה.

מ. יקיר, קיבוץ מגן

יגאל ידון

לא ביקש

בשבעונכם פורסמה ידיעה לפיה ביקש בכיכול חבר ועדת החקירה, פרופ' יגאל ידון, לדחות את הישיבה של הוועדה

יגאל ידון

חבר ועדת החקירה

שזומנה ליום הששי (העולם הזה 1894). לידיעה האמורה אין כל שחר. פרופ' ידון לא ביקש ולא חציע כל דחייה של ישיבה כלשהי של ועדת החקירה לא ביום הששי ולא ביום אחר של השבוע.

דוד ברטוב, שופט, מזכיר הוועדה, ירושלים

מוטי הוד

לא שוחרר

בניגוד למה שכתבתם שכאילו אלוף מר טי הוד גוייס לצ"ל עם פרוץ מילחמת יום-הכיפורים, מוטי בכלל לא שוחרר עדיין מצ"ל. הוא בסך הכל פינה את תפקיד מספק חיל-האוויר לבני פלד, וכשי פרצה המילחמה ניהל את פעולות חיל-האוויר בדרום כאיש צבא הקבע. העובדה שאפילו אתם טעיתם בנושא, מראה כי לא כל הגנרלים הינם רודפי פיר-סומת ששמררים לפוסם כל צעד שלהם. איש חיל-האוויר, צח"ל

הדואר הצבאי של העולם הזה

מיתי שלגו הוא ממעשי שטות של אוכר לוסית העורף שעלולה להתפתח ולתת את קולה לתנועה מאובנת שאי ננה מאמינה בשלום. שמכנה את חשי לום — מלכודת, שהתנגדה אפילו להפסקת האש ושקב רה של רחל אמנו חשוב לה יותר משלום עם שכנינו. אנו חוששים מפני עלייתו של לטון של כוח ה"רואה את גורל מדינת-ישראל גזור מן השמים: גיטו נצור החי על חרבו. אנו מאמינים בשלום. השלום הוא משאת נפשו של החייל בחזית כי הוא מבין, יותר מכל אזרח אחר, מה משמעותו האמיתית של לא-ש-לום.

חייל מחפש את כלבו

כאשר גוייסתי, ביום כיפור ב"כברהיים, מרתתי את כלבי לשמי" רה אצל חברים. כעבור מספר ימים הצליח חקלב לנתק את השרשרת ולברוח. עתה, כאשר חזרתי לארץ ב"חופשתי השנייה, התברר לי שעדיין לא נמצא. זהו זאב בן שנה, עונה לשם במבי, עם כתם שחור על הזנב וגוון חום על הגב. הוא יקר לי מאוד, ואם מישהו יזהה אותו, אא יכתוב אלי, או יצלצל למשפחתי, 03-725312. (הרבה תודות. סרן עופר ירושלמי, צ.י. 3364, צח"ל

מדינית, עקשנות מופרזת, תאוה ל"סיסה שטחים וחוסר אמינה בשלום. יגאל ת. משה יפת, שלמה יזרעא, ישראל לוי, אבנר שוויצר, יוסף הרן, אבינועם כפתורי, שלמה המר, שמואל רומנשטיין, מנשה חוכ"פדר, יעקב אדחנני, יוסף גור, שמואל אנגרי, יוסף ז"ל נוגרד, א. עזרא, דן לוי, שמאי וייספוסטר, אהרן דרו"שכסקי, נתן וינשטיין, צה"ל

ברצוני להודות לכם על מישלוח הגיליונות ברציפות. יש פה ביחידתי ממש מילהמה על כל גיליון. כשאני יוצא לסיור אני משתדל להחביא את העיתון, אך בכל מקום ש"אני שם אותו, החברה מגלים אותו וקרה לא פעם שאני לא מצליח לגמור אותו. האם יש אפשרות לשלוח גיליון או שניים נוספים? בקשה נוספת לי אליכם: תפרסמו כי בהיתוי במילואים רצו את דירתי, גנבו לי טיפ ששוה אלף ל"י 20 קסטות. את הטיפ קניתי לאישתי ו"עדיין לא שלמתי את מחירו. קניתי אותו לה כדי שלא ישעמם לה בזמן העדר. הודעתי למישטרת וחוזי ממילוי טופס פורמלי, אפילו לא ניגשו לראות את מקום הפירצה. אולי תפנו למצפוני של הגנב, והוא יחזיר לי את הטיפ לכתובתי האורחית: נווה יעקב 29/41, ירושלים.

רב"ט אריה חן, ד"צ 1340

מודה לכם מאוד על משלוח חומר האינפורמציה ובעיקר על משלוח גיליונות העולם הזה. ראוייה לציון העובדה, כי בנסיונות בהן אנו נמצאים כאן, כל קשר עם העורף, ובייחוד קשר המוליד בעקביו תינו שי צנוע בדמות עיתונכם, מרחיב את הלב ופותח את העיניים. בקורא ותק של עיתונכם, הנני שמח לקבל את השבועון היצא ביום ד' בשבוע, סח"כ בהפרש של 4 ימים, דחינו, ביום שבת, וזאת באתחשב ב"מרחק בין תל-אביב למערב-אפריקה... סמל אבירם מזרח, צח"ל